

Forfatter: Frederik Schyberg, 1905-1950

Titel: Udrag fra Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788

Citation: Frederik Schyberg, 1905-1950: "Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788", i *Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788*, Gyldendalske Boghandel, s. 430. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002058590-000-shoot-idm140619124569200.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Den store Teaterrejse - Michael Rosings dagbog og breve fra pariserrejsen 1788

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

416.. Fleck og Czechtitzky var Berlinerteatrets to mandlige Førstekræfter, men af vidtforskellig Rang. Johan Friedrich Ferdinand Fleck (1757—1801) var født i Breslau som Søn af en Magistratssekretær, havde studeret Teologi i Halle, var dernæst i 1777 blevet Reineckes Elev ved Bondiniselskabet og senere en Tid knyttet til Hamborgerteatret under Schröder. I 1783 var han blevet engageret til Berlin, hvor han i 1790 tillige blev Instruktør. Foruden Figaro, Karl Moor og Odoardo Galotti spillede han Macbeth, Othello og Shylock med kraftgenialt, til Tider tøjlesløst, Temperament, en Blanding af Vildskab og Ømhed, og med sin berømte sonore, dybe Basstemme, der stod i virkningsfuld Modsætning til de andre førende tyske Skuespilleres lyse Stemmer. Han regnes for tysk Teaters første egentlige Geni. Se iøvrigt Forordet S. 106—107. Bemærkelsesværdig er den Koldsindighed, hvormed Datidens danske Rejsende bestandig bedømmer denne forgudede tyske Skuespiller. Rahbek finder, at han „støier“ for meget (Dramaturgiske Saml. Femte Hæfte 117. 135). Staffeldt foretrækker Lange i Wien, fordi han er ædlere og har en finere Tone (Staffeldt 441). Men Fleck stod af naturlig Tilbøjelighed fremmed for Skuespilkunstens borgerlige Fordringer og for den nye „Naturalisme“ og tilstaar i 1789 aabent s. 431 for Rahbek, at han „overalt aldeles ikke elskede den hele Classe huuslige Stykker, men følte sig kaldet til den høiere Sphære“ (Rahbek Er. III 249). Heraf en Del af Forklaringen paa, hvorfor de danske Skuespillere føler ham saa fremmedartet. (Billede S. 106). — Carl Czechtitzky (1759—1813) var fra Böhmen, havde debuteret i Linz 1777, haft et Gennembrud som Hamlet i Berlin 1782 — og ogsaa spillet denne Rolle som Gæst i Hamborg 1787 (Preisler I 41—42). Han var oprindelig en gratiøs Skuespiller, der imidlertid ret tidligt forfaldt i effektjagende Virtuoseri; blandt hans Glansroller var Franz Moor og Jago. Wackenroder, der i et Brev til Tieck skildrer ham som Franz Moor, siger, at han har „et Universaludtryk for alle Lidenskaber“ (Monty Jacobs: Deutsche Schauspielkunst 107—108). Han forlod Berlinerteatret i 1795 og gav gennem 10 Aar forcerede Gæstespil paa alle tyske Scener. Han døde i Prag legemlig og sjælelig forsumpet.